

Ks. KAROL ANTONIEWICZ SI

**LISTY W DUCHU BOŻYM
DO PRZYJACIÓŁ**

LIST I

KRAKÓW 2021

www.ultramontes.pl

LISTY W DUCHU BOŻYM DO PRZYJACIÓŁ

KS. KAROL ANTONIEWICZ SI

LIST I.

Pan Bóg w miłosierdziu swoim przerzuca ludźmi na świecie, zbliża i oddala ich od siebie, daje i odbiera pociechy, próbuje nas na wszystkie strony abyśmy, umocnieni w wierze, silni miłością, niezachwiani nadzieją, świat i siebie zwalczyli. Zbliżył mnie Bóg do ciebie, a to zbliżenie stało się pociechą dla serca, bo jakąż większą pociechą możemy mieć jak miłość Boga, jak poznanie serc, które Go miłują, od Boga umiłowane! Lecz

pociechy od Boga nam udzielone zwykle krótko trwają, to jest pociechy, których nam za pomocą ludzi udziela, bo ta która nam sprawia miłość Jego, ta wiecznie trwa! Z każdej radości zbliżenia i poznania się, rozwija się żal rozstania, ale ten żal złączony ze wspomnieniem, a to wspomnienie nie zawsze wraca do Boga! W Boguśmy się poznali, w Bogu się znamy, w Bogu zawsze znać się będziemy! Bo wszystko co ma Boga za początek i koniec, jak On wieczne jest i niezmiennie.

Rozchodzą się drogi życia naszego, czy się znów kiedy skrzyżują? nie wiem, ale to wiem, że żaden czas, żadna przestrzeń nie rozłączy dusz, które Bóg swoją miłością połączył. Chciałaś jednak, abym ci kilka słówek napisał, na pamiątkę tych kilku dni, cośmy razem z sobą przeżyli, tych kilku dni tak błogich i swobodnych, cośmy przeżyli jakby u stóp Jezusa i Maryi, w modlitwie i rozważaniu słowa Bożego!

O dziecko Boże! pamiętaj zawsze na te dwa słowa: jesteś dzieckiem, a więc masz Ojca! ale ten Ojciec twój, jest Bogiem twoim. Miłość Ojca, mądrość i potęga Boga, będą czuwać nad wszystkimi drogami życia twego! Przyszłość twoja nie w twojej jest mocy, przeszłość twoja od Boga już od wieków jest oznaczona. Tyś jeszcze na świecie nie była, a Bóg już wszystkie łzy twoje policzył. Nagotował już krzyżyki dla ciebie, którymi od czasu do czasu przypominać ci będzie, że jesteś Jego dzieckiem, a więc dzieckiem krzyża; przygotował dla ciebie chwile szczęścia, radości i pociechy, którymi od czasu do czasu błogosławić ci będzie! Bo Bóg przeplata życie nasze weselem i cierpieniem, wedle nieskończonej mądrości swojej! bo chce abyśmy i w weselu i cierpieniu zasługi sobie zbierali, pokorni w szczęściu, cierpliwi w nieszczęściu, a zawsze blisko Niego, zawsze blisko serca Jego!

Pomnij tylko jasno życie, nie żyj złudzeniem ale prawdą, nie marzeniem ale rzeczywistością! Powiedz sobie raz: życie jest pracą nie zabawą, pielgrzymstwem nie odpoczynieniem, walką ale nie nagrodą! Nie żądaj od życia tego, czego ci dać nic może, a nigdy skarżyć się nie będziesz! Nie żądaj szczęścia, a będziesz szczęśliwą. Staraj się przede wszystkim o wewnętrzny pokój duszy, pokój w myśli, pokój w uczuciu, pokój w słowie, pokój w czynie. Niczym się ani zbyt nie ciesz, ani zbyt nie smuć, bo każda rzecz tyle ma tylko w sobie wartości, ile ma jej wobec Boga! I szczęście minie i cierpienie minie. Bóg jeden wieczny i niezmienny!

Kochaj Boga ale bądź i w tej miłości spokojna, bo niepokój nie powiększa ale zmniejsza miłość; bo miłość twoja względem Boga, tej natury powinna być, jak miłość Boga ku tobie, a w Bogu nie masz żadnego niepokoju. Pierwsze błogosławieństwo Boga człowieka, ogłosili aniołowie światu: pokój ludziom dobrej woli na ziemi! A więc jeśli chcesz mieć ten pokój, staraj się mieć dobrą wolę, a jeśli chcesz mieć dobrą wolę, staraj się o to, aby wola Boska była zawsze wolą twoją! Nie wtenczas tylko, kiedy ta wola Boska zgodną jest z wolą twoją, ale wtenczas, kiedy jej jest przeciwna. Dwie wole sobie przeciwnie razem spełnione być nie mogą, a twoja wola choćby najlepsza, skoro jest przeciwną woli Boskiej, jest zawsze złą, nie w sobie, ale w oporze z wolą Boską. Jest wola twoja uczynić co wielkiego dla chwały Boskiej, a wola Boska jest, abyś bardzo mało, wcale nic nie mogła uczynić, cóż sądzisz być zbawienniejszym dla siebie? My się łudzimy i sądzimy, że przeciw woli Boskiej, możemy co dobrego uczynić! Nic nie jest dobrem, co się woli Boskiej sprzeciwia; dlatego prosimy Boga o to, aby nam objawił, czego od nas wymaga. Nie troszcz się więc o to, co nie możesz uczynić dla Boga, ale troszcz się o to, abyś dobrze uczyniła to, czego On wymaga od ciebie. Jak nie ma człowieka, któryby nie mógł co złego, tak też nie ma, któryby nie mógł co dobrego uczynić. Wszystko co czynimy w obowiązku naszym jest dobre i miłe Bogu, wszystko co uczynim z nadwerężeniem obowiązku od Boga nam nałożonego, jest niczym w oczach Boskich! Bóg inaczej, a świat inaczej sądzi; wartość więc każdej rzeczy oceniamy wedle sądu Boga a nie świata! Nie troszcz się więc tym, co byś mogła uczynić dla Boga, ale czyn to co Bóg w każdej chwili od ciebie wymaga. Bądź Mu wierna, kochaj Go, kochaj ludzi, módl się i pracuj! Oddał ci Bóg pod opiekę to dziecko, i cóż możesz miłszego dla niego uczynić, jak czuwać nad nim. Bądź cierpliwa dla innych, ale bądź cierpliwa sama z sobą. Nie chciej od razu być doskonałą, ale staraj się być pokorną, a zostaniesz nią; pamiętaj, że doskonałość nie na tym zależy, aby nie mieć żadnych błędów, ale aby żałować za nie i pomału z onych się otrząsać.

Upokorz się zawsze przed Bogiem, ale ta pokora niech będzie zawsze spokojna. Zbłądziłaś, i cóż z tego? popraw się, ale nie narzekaj, bo narzekanie na siebie pochodzi z pychy, żal pochodzi z pokory! Żal od Boga jest, niepokój nie od Boga. Pamięć grzechów naszych powinna wzbudzać w nas jeszcze większą ufność w miłosierdziu Boskim. Kogo się lękamy, od tego uciekamy, gdyśmy go obrazili, aby nas nie karał. Kogo kochamy, do tego spieszymy, gdyśmy go obrazili, aby nam przepuścił! Bojaźń wstrzymuje nas od złego, ale miłość prowadzi nas do dobrego; dlatego bojaźń Boska jest początkiem

mądrości, ale miłość jest jej dopełnieniem. Nie troszcz się więc sobą, ale zostaw to Bogu. Myśl ty o Bogu, a Bóg będzie myślał o tobie. Nie myśl o tym co byś chciała zrobić dla miłości Boga, ale o tym, co możesz zrobić. Nie żyj w przeszłości, bo ta już minęła, nie żyj w przyszłości, która może nigdy nie przyjdzie; przeszłość już nie jest twoją, przyszłość jeszcze nie jest twoją, dzień dzisiejszy oto twoja własność; obowiązek dnia tego, krzyżyk dnia tego oto twoja zasługa! Kto chce czynić wiele dla miłości Boga, niech się uczy najpierw czynić mało; siła duchowa, jak siła cielesna tylko przez ciągłe ćwiczenie z czasem rozwinąć się może. Dlatego podziękuj Bogu za te wszystkie łaski, które ci dał, a szczególnie za tę łaskę, że ci dał miłość w serce; proś Go tylko, aby ta miłość czynną była w wypełnieniu wszystkich najmniejszych obowiązków twoich. Bądź w tym tylko wierną, a Bóg ci poda sposobność uczynienia więcej; bądź wierną w znoszeniu małych krzyżyków, a Bóg cię pobłogosławi większymi! Módl się i pracuj, kochaj i cierp, znoś i przebaczaj! Kiedy co dobrego uczynisz, nie wynoś się, kiedy zbłądzisz, nie upadaj na umyśle. Cnoty twoje i błędy twoje złoś u stóp krzyża, a weź tam pokorę i żal! a wtenczas Bóg i błędy twoje, ze względu na żal twój, porachuje ci w zasługę; to jest błąd twój odpuści, a żal twój przyjmie; zapomni na przewinienie, a pamiętać będzie o łzach! Odważnie więc i mężnie, naprzód w życie: stań się przykładem, pociechą dla innych, idąc za przykładem Chrystusa, a Bóg się stanie pociechą twoją. Módl się za mnie.

Ks. Karol Antoniewicz SI

Listy w duchu Bożym do przyjaciół. Kraków 1850. W ZAKŁADZIE WYDAWNICTWA DZIEŁ KATOLICKICH przy ulicy Floryańskiej pod L. 503, ss. 1-6.

Listy w duchu Bożym do przyjaciół, przez Ks. Karola Antoniewicza. Wydanie nowe. Warszawa. Nakład Gebethnera i Wolffa. KRAKÓW, G. GEBETHNER I SP. 1900, ss. 5-10. (1)

(Pisownię i słownictwo nieznacznie uwspółcześniono; ilustracje od red. *Ultra montes*).

Pozwolenie Władzy Duchownej:

N. 3343

APPROBATUR

Wladislaviae, die 20 Novembris 1899 an.

Judex Surrogatus

Protonotarius Apostolicus **St. Chodyński.**

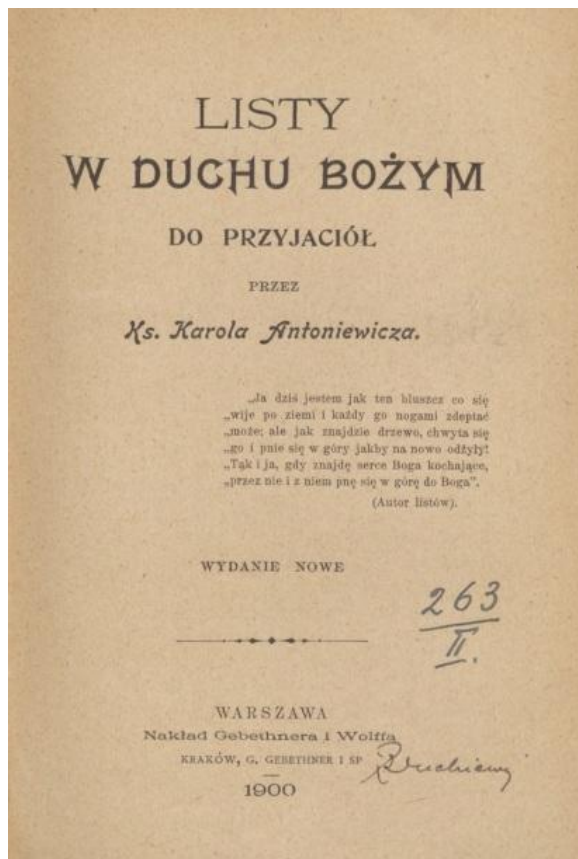
Regens Cancellariae

Canonicus Coll. Cal. **C. Buacz.**

Przypisy:

- (1) Por. 1) Ks. Karol Antoniewicz SI, a) [O Kościele](#). b) [O jałmużnie](#). c) [O prawdziwej i fałszywej miłości](#). d) [O fałszywych pociechach światowych](#). e) [O czasie](#). f) [O powołaniu kobiety](#). h) [O powołaniu niewiasty](#). h) [O przygotowaniu do stanu małżeńskiego](#). i) [O prawdziwej tolerancji Kościoła katolickiego](#).
- 2) Św. Alfons Maria Liguori, Biskup i Doktor Kościoła, [O wielkim środku modlitwy do dostąpienia zbawienia i otrzymania od Boga wszystkich łask, jakich pragniemy](#).
- 3) Ks. Wawrzyniec Scupoli, [Utarczka duchowa czyli nauka poznania, pokonania samego siebie, i dojścia do prawdziwej doskonałości chrześcijańskiej](#).
- 4) O. Jan Tauler OP, [Ustawy duchowe. Dzieło z XIV wieku](#).
- 5) Ks. Alfons Rodriguez SI, [O doskonałości chrześcijańskiej](#).
- 6) Św. Piotr z Alkantary, [Pokój duszy](#).
- 7) O. Mikołaj Łęczycki SI, [Pobudki do unikania grzechu śmiertelnego i kilka innych rozważań pobożnych](#).
- 8) Ks. Aleksander Jełowicki, [Listy duchowne. List do Stanisława Tarnowskiego. Osobne słowo o katechizmie Bellarmina](#).

(Przyp. red. *Ultra montes*).

([HTM](#))

© *Ultra montes* (www.ultramontes.pl)

Cracovia MMXXI, Kraków 2021